

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2013, č. j. 10999/13/5000-14400-707633, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 9. 2014, č. j. 31 Af 57/2013 - 85,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, protože pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Přitom shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli držitelem poštovní licence doručováno na adresu pro doručování, kterou uvedl v podané žalobě. Protože stěžovatel nebyl zastižen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 12. 9. 2014 a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože si stěžovatel zásilku nevyzvedl v desetidenní úložní lhůtě, byla zásilka po jejím uplynutí vložena dne 23. 9. 2014 do jeho domovní schránky.

[4] Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.*

[5] Podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.*

[6] Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

[7] Postup držitele poštovní licence byl v souladu s výše citovanými ustanoveními o. s. ř. Vzhledem k tomu, že dne 12. 9. 2014 stěžovatel nebyl na adrese pro doručování zastížen, byla písemnost uložena a stěžovateli zanechána výzva. Ve stanovené desetidenní lhůtě si však stěžovatel písemnost nevyzvedl, a proto byla poslední den této lhůty, tj. dne 22. 9. 2014, považována za doručenou. S ohledem na znění § 49 odst. 4 o. s. ř. není pro datum doručení písemnosti relevantní okamžik vhození písemnosti do domovní schránky, ale uplynutí desetidenní lhůty ode dne, kdy byla písemnost zásilka připravena k vyzvednutí.

[8] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[9] Protože písemnost byla považována za doručenou v pondělí dne 22. 9. 2014, bylo posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 6. října 2014. Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost dne 7. 10. 2014, stalo se tak opožděně, až po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze dle § 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine* prominout.

[10] Nejvyšší správní soud se v zájmu stěžovatele zabýval otázkou, zda nelze jako kasační stížnost posuzovat jeho podání ze dne 24. 9. 2014, adresované Krajskému soudu v Hradci Králové. Nelze. V podání stěžovatel krajský soud opětovně žádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce „pro předmětné řízení o žalobě“ a vyzývá soud k postupu podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud, který vydal rozhodnutí o zastavení řízení, zruší toto rozhodnutí, „*je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci*“. Kromě toho „*žalobce soudu sděluje, že mu nezbyvá, než i proti tomuto usnesení ... podat v zákonné lhůtě objektivně důvodnou kasační stížnost*“. Správnost tohoto výkladu potvrzuje svým následným jednáním sám stěžovatel, který dne 7. 10. 2014 podal přímo Nejvyššímu správnímu soudu samostatně formulovanou kasační stížnost, a to „*zejména v zájmu právní jistoty pro případ, že by krajský soud nerevokoval své výše uvedené rozhodnutí*“. Z toho je zřejmé, že i stěžovatel své podání ze dne 24. 9. 2014 považuje za výzvu krajskému soudu ke zrušení vlastního usnesení podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, nikoliv za kasační stížnost proti tomuto usnesení.

[11] Soud se zabýval i otázkou, zda nelze stěžovatelovo podání ze dne 24. 9. 2014 chápat jako žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, resp. pro její podání. Pak by totiž bylo na místě aplikovat § 35 odst. 8 větu třetí s. ř. s., podle níž „*Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.*“ V posuzované věci podle tohoto

pokračování

ustanovení postupovat nelze. Jak bylo uvedeno, stěžovatel se ve svém podání ze dne 24. 9. 2014 výslovně dovolává postupu krajského soudu podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, který by znamenal pokračování řízení před krajským soudem a právě pro toto „*předmětné řízení o žalobě*“ opětovně žádá i přiznání odkladného účinku proti žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného a o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků, a to i se zpětnou účinností. Žádost mimo jiné odůvodňuje tím, že „*tyto soudní poplatky (1 x 3.000 Kč + 1 x 1.000 Kč = celkem 4.000 Kč)*“, tedy zjevně soudní poplatky za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a za žádost o odkladný účinek, nemůže zaplatit.

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl jako opožděnou.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu